

РЕШЕНИЕ

№ 3127

гр. София, 14.10.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16 състав, в публично заседание на 06.10.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова и при участието на прокурора Поповска, като разгледа дело номер **6659** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 84 и 85 от Закона за убежището и Б. /ЗУБ/.

Н. С. А., гражданка на И, родена на 24.11.1991 г. в Г. Багдад, оспорва Решение № УП - 117/ 27.08.2010 г., издадено от интервюиращ орган П. Държавната А. за Б. П. Министерския С. на Република Б, с което на основание чл. 70, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗУБ е отхвърлена молбата за предоставяне на статут на бежанец и на хуманитарен статут на оспорващата.

В жалбата са изложени възражения, че административният акт не е мотивиран; интервюиращият орган не е обсъдил подробно изложените от търсещата закрила факти и обстоятелства, поради които тя изпитва основателен страх от преследване в страната си на произход. Жалбоподателката настоява, че интервюиращият не е изпълнил задължението си да проучи детайлно обстановката в И, която е следвало да цени като новонастъпило обстоятелство, налагащо изрично произнасяне относно сигурността на страната на произход. Искането до съда е за отмяна на решението.

В съдебно заседание жалбоподателката, редовно и своевременно призована, се явява лично, като поддържа жалбата и заявеното с нея искане.

Ответникът – интервюиращ орган П. ДАБ, чрез представител по пълномощие, оспорва жалбата с искане същата да бъде отхвърлена като неоснователна.

Представителят на С градска прокуратура дава заключение за неоснователност на оспорването.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

С молба от 28.11.2007г., депозирана пред Държавната А. за Б., жалбоподателката е

изразила искане да ѝ бъде предоставен статут на бежанец, сигурност и защита. С решение № 345/21.01.2008г. е образувано производство за предоставяне на статут на Н. С. А. в Б. На 06.02.2008 г., съобразно чл. 63а, ал. 3 от ЗУБ е проведено интервю с жалбоподателката, която изложила, че е избягала от И предвид напрегнатата обстановка в страната, която поражда у нея страх за сигурността на здравето и живота ѝ.

С решение № 214/ 10.09.2008 г. на интервюиращ орган П. ДАБ е отхвърлена молбата за предоставяне на статут на бежанец и на хуманитарен статут на жалбоподателката, като е прието, че Н. С. А. не посочва убедителни и безспорни данни, които да подкрепят твърденията ѝ за съществуваща сериозна заплаха за живота ѝ, както и за посегателство върху живота на близките ѝ. Също така е прието, че иракската гражданка не заявява основателни опасения за сигурността и правата си поради своите раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политическо мнение или убеждение. Решението е оспорено пред Върховния административен съд на Република Б, който със свое решение № 13792/12.12.2008г. е отхвърлил жалбата в частта ѝ, с която е отказано предоставяне на статут на бежанец и е изпратил административната преписка на председателя на ДАБ за произнасяне по молбата на Н. С. А. за предоставяне на хуманитарен статут, тъй като в тази част решение № 214/10.09.2008г. на председателя на ДАБ е отменено. С решение № 231/06.07.2009г. на председателя на ДАБ на Н. А. е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. Административният орган е приел, че срещу Н. С. А. не е имало никакви посегателства и решението ѝ да замине от И не е продиктувано от общата ситуация на несигурност в страната, не е била изложена на реална опасност от тежки посегателства, като тежки лични заплахи срещу живота или личността ѝ. Решението не е обжалвано от иракската гражданка.

В отговор на следваща молба на Н. С. А. от 27.04.2010г. е прието решение № УП 62/30.04.2010г. на интервюиращ орган П. Държавната А. за Б., с което молбата е отхвърлена като явно неоснователна. Решението е оспорено пред Административен съд – С. град, но в последствие жалбата е оттеглена и производството по образуваното дело № 3582/2010г., по описа на Административен съд – С. град е прекратено. Определението, с което производството по делото е прекратено е влязло в сила на 27.07.2010г.

С молба В. № УП-1123/24.08.2010 г. на ДАБ, П. МС, РПЦ за бежанци Н. С. А. е заявила, че желае да получи статут на бежанец и закрила в Б. На 24.08.2010 г. на чуждестранната гражданка е връчена покана за интервю. Интервю с Н. С. А. е проведено на 25.08.2010 г., в присъствието на преводач. Съгласно писмо изх. № Т-2565/26.08.2010 г. на ДАНС, главният директор на Специализирана дирекция „Т” е заявил, че не възразява срещу предоставянето на статут на Н. С. А.. В срока по чл. 70, ал. 1 от ЗУБ от страна на интервюиращия орган е прието решение № УП-117/27.08.2010 г., с което, на основание чл. 70, ал.1, т. 1, във връзка с чл. 13, ал.1, т. 1 и т.5 от ЗУБ, молбата за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут е отхвърлена. Предвид мотивите на решението е констатирано, че в молбата на Н. С. А. не са посочени причини за страх от преследване от властите в И по причина на раса, религия, етническа или социална принадлежност или политическо мнение или убеждение. Формулиран е извод, че молбата на Н. С. А. не съдържа позоваване на конкретни обстоятелства от политическия живот в И, различни от изложените в предходните производства.

П. така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното: Решение № УП 117/27.08.2010г. е съобщено на оспорващата на 31.08.2010г. Жалбата срещу решението е постъпила в ДАБ на 07.09.2010 г., в преклузивния срок по чл. 84, ал. 2 от ЗУБ, изчислен съгласно правилата на чл. 60, ал.6 от ГПК, и е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения.

Актът е обоснован с разпоредбата на чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗУБ, според която молбата на чужденец за предоставяне статут на бежанец или хуманитарен статут се отхвърля като явно неоснователна, когато не са налице условията по чл. 8, ал. 1 и 9, съответно по чл. 9, ал. 1, 6 и 8, и е подадена последваща молба, в която чуждестранният гражданин не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход; Съгласно § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ "последваща молба" е молба за предоставяне на статут в Република Б, която чужденецът подава, след като има прекратен или отнет статут на бежанец или хуманитарен статут, или производството за предоставяне на статут в Република Б е приключило с влязло в сила решение.

Изложените фактически основания се подкрепят на първо място от доказателствата в административната преписка, както и с оглед процесуалното поведение на жалбоподателя, който не се ангажира с твърдения към кой момент и П. какви обстоятелства са загинали неговите близки. Липсват данни в подкрепа на съображенията на Н. А. да напусне И, както и такива относно съществуването на проблеми /минали или евентуални/, които могат да я поставят в опасност в страната на произход. Поради това съдът намира, че оспорващата не сочи никаква причина за наличие на основателен страх от преследване от страна на властите в страната на произход, нито непосредствена заплаха за живота, сигурността или свободата си поради насилие, породено от въоръжен конфликт, както и възможност за подлагане на изтезания и други форми на нечовешко или унижително отнасяне или наказание.

Не се сочат и не се установяват данни Н. А. да е била принудена да напусне или да остане извън И. В своите обяснения пред интервюиращия орган и в жалбата чуждестранната гражданка не излага каквито и да е конкретни факти относно личните си възгледи и чувства, които да обосноват извод за наличие на опасност от преследване по смисъла на ЗУБ и чл. 33 от Конвенцията за статута на Б.. Изводът относно вероятното им наличие съдът следва да формира въз основа на всички доказателства, включително косвени, събрани в административното производството, но не и въз основа на предположения.

Не са налице условия за предоставяне на хуманитарен статут, тъй като не се установява наличие на непосредствена заплаха за живота, сигурността и свободата, както и опасност от изтезание или други форми на нечовешко или унижително отнасяне, поради които оспорващата не може да се завърне в И.

Неоснователни са доводите в жалбата, че оспореното решение е незаконосъобразно, поради противоречие с разпоредбата на чл. 15, буква "в" от Директива 2004/83/ЕО на Съвета на Европейската общност. Съгласно § 1а от Допълнителните разпоредби на ЗУБ, този закон въвежда разпоредбите на редица конкретно изброени директиви на Съвета на Европейската общност, включително и Директива 2004/0083 (ЕО) на Съвета. В чл. 15 "в" от същата са посочени като тежки посегателства: тежки и лични заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен вътрешен или международен конфликт. Тази разпоредба е възприета в чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, където се посочва, че хуманитарен статут се предоставя на чужденец,

принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства като тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Цитираните текстове от Директивата и от ЗУБ не са различни в смисъла на направеното тълкуване в жалбата, поради което възражението се явява неоснователно. Касае се за лични заплахи срещу живота или личността, а не само до обективна характеристика на ситуацията в държавата по произход.

По изложените съображения съдът приема, че обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, в нужната форма, П. спазване на процесуалните и материални разпоредби и е законосъобразен. Жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран, Административен съд – С. град, Първо отделение, 16 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. С. А., гражданка на И, родена на 24.11.1991 г. в Г. Багдад, срещу Решение № УП - 117/ 27.08.2010 г., издадено от интервюиращ орган П. Държавната А. за Б. П. Министерския С. на Република Б. Решението не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: